

گفت و گوی صبا با دو کارگردان انیمیشن حاضر در جشنواره فیلم کوتاه تهران

مجال که برای شکوفایی انیمیشن کافی نیست

انیمیشن دژکاک

انیمیشن ده سالگی

نسبت به محیط اطرافش داشته باشد اما خط موازی دیگری که به اولین مواجهه کودک با مرگ می‌پردازد هم در این انیمیشن پیگیری شده است.

تیم تولید شما چند نفره بود؟

ساخت این اثر ۴ سال طول کشید و با تیمی ۳۰ نفره در زمینه تولید همکاری کردیم. اما هسته اصلی هشت نفر بودیم که در واقع پیش تولید و تولید کار را انجام دادیم. یعنی از محله فیلمنامه، ساخت دکور، عروسک، انیمیت، نورپردازی، فیلمبرداری و در مرحله پس تولید که شامل تدوین، صداگذاری، اصلاح نور و رنگ و موسیقی بود و بقیه اعضای تیم به ما اضافه شدند.

باز خورد اثر از جشنواره خارجی چگونه بوده است؟

ده سالگی در جشنواره‌های زیادی پذیرفته شده و جایزه‌ای هم از جشنواره کنستانتین گلد صربستان دریافت کرده است.

سخن پایانی

کاش کسانی که سال‌هاست در این زمینه کار می‌کنند و در حقیقت اثبات شده‌اند انقدر به حال خود رها نشوند. جایی باشد که حمایت ویژه‌ای از آنها بکند، حداقل از کسانی که سال‌هاست عمر و انرژی خود را برای این کار گذاشته‌اند. این راه سختیست و شما با کلی ذوق و شوق و سرشار از ایده وارد پروسه‌ای می‌شوید برای تصویب اثر و یا متقاعد کردن تهیه کننده که شما را خسته می‌کند و آن انرژی و انگیزه اولیه را از شما می‌گیرد و خبر این عمر ماست که می‌گذرد و حیف است که ما در این عمر تعداد آثار محدودی را بتوانیم تولید کنیم در حالی که استعداد و تخصص لازم برای بیشترش را داریم. همانطور که می‌بینیم تعداد آثار انیمیشن در جشنواره‌ها کم است در حالی که بچه‌های مستعد در ایران بسیار زیاد هستند.

متأسفانه هنوز هم ذهنیتی وجود دارد که تنها کارهای پویانمایی را همین کارهای شبکه صبا میدانند در حالی که آثار خیلی قدرتمندی تهیه می‌شود ولی یا به علت اینکه کوتاه هستند یا به علت اینکه رسانه خاصی برای نمایش دادنشان وجود ندارد. کمتر دیده می‌شوند و اطلاعات خاصی در موردشان وجود ندارد. در صورتی که اگر یک پخش منظمی از فیلم‌ها و یا سانس‌های مشخص و منظمی یا حتی رسانه‌ای وجود داشته باشد که این کارها بیشتر دیده شوند این ذهنیت تغییر خواهد کرد. حداقل کار ممکن این است که خود جشنواره‌ها بخش پیچیدگی‌شان را گسترش بدهند و هر سال از آثار بیشتری حمایت کنند هر چقدر کار بیشتری تولید بشود قطعاً رقابت بیشتری به وجود می‌آید و استانداردها بالاتر می‌روند خودم به عنوان یک استاپ موشن کار دو یا سه سال یکبار یک کار استاپ موشن جدید می‌بینم در حالی که اگر من ۵ همکار داشته باشم که در همین زمینه با هم رقابت کنیم مسلماً سطح کیفی کارهایمان بالاتر خواهد رفت.

چطور می‌بینید آیا راضی کننده است؟

حقیقتش این است که من انتظار بیشتری داشتم و دوست داشتم که بیشتر به انیمیشن بپردازند. تنها ۱۵ کار در جشنواره وجود دارد و نمی‌دانم چرا انقدر تعداد آثار کم است یا فقط دو سانس به انیمیشن اختصاص داده شده است. فکر می‌کنم در سال‌های گذشته حتی فضا بسیار شلوغ‌تر و پویاتر بود ولی امسال این پویایی را ندیدم نمی‌دانم که دلیلش چیست شاید زاویه دید من تغییر کرده است.

در زمینه پخش آثار انیمیشن در خارج از ایران در وضعیت خوبی هستیم یا خیر؟

نه متأسفانه وضعیت خوبی نداریم تا جایی که من می‌دانم و دوستانم در این زمینه فعال هستند اکثراً خود کارگردانان مشغول به پخش کار خودشان هستند. البته که مرکز گسترش فعالیت‌های زیادی در این مورد می‌کند ولی زمانی این پخش گسترده صورت می‌گیرد که کار در چند جشنواره اول چند جایزه گرفته باشد و اگر نگرفته باشد این روند پخش به شدت با مشکل برخورد می‌کند و دلسرد می‌شوند شاید آنها هم دلایل خاص خودشان را دارند ولی حقیقتاً تولید انیمیشن کار بسیار سخت و زمانبری است. من حداقل ۵ سال برای این اثر زمان گذاشتم و نمی‌توانم به خاطر اینکه در ۱۰ جشنواره اول به طور مثال به نتیجه دلخواهم نرسیدم بیخیال پخش اثر و فرستادن آن به جشنواره‌های بعدی شوم و این برای ما مشکل ایجاد می‌کند چون در سست زمانی که باید به فکر ساخت اثر بعدی باشیم ذهنمان درگیر پخش کردن همین اثری است که در حال حاضر داریم.

فاطمه جعفری، کارگردان انیمیشن ده سالگی

نسلی که به محیط زیست حس تعلق داشته باشد

متولد سال ۵۶ هستم و تحصیلاتم کارشناسی ارشد انیمیشن است. بیش از ۱۵ سال است که در حیطه انیمیشن فعالیت می‌کنم، ده سالگی سومین فیلم من است و به صورت تخصصی در زمینه تکنیک استاپ موشن کار می‌کنم. آثار قبلیم هم با همین تکنیک بوده است. تهیه کننده انیمیشن ۱۰ سالگی و اثر قبلیم حکایت کلاه غیبی کانون پرورش فکری کودکان بوده است.

انیمیشن ده سالگی به چه موضوعی می‌پردازد؟

دو موضوع به شکل موازی در این انیمیشن مورد پرداخت قرار گرفته‌اند. در آغاز آنچه که مد نظرم بود مقوله یک کار زیست محیطی بود چرا که من همیشه عمیقاً اعتقاد داشتم که اگر قرار باشد اتفاق خوبی برای محیط زیست ما بیفتد این است که نسلی را تربیت کنیم که نسبت به محیط زیستشان احساس مسئولیت و حس تعلق داشته باشند پس به عنوان یک فیلمساز تصمیم گرفتم کاری که خودم بلدم را انجام بدهم. این اثر به رابطه یک کودک با طبیعت و محیط اطرافش می‌پردازد. من و آقای کاشیان با هم فیلمنامه را نوشتیم، می‌توانیم بگوییم که فیلم در مورد محیط زیست و احساسی که کودک می‌تواند

مریم عظیمی - چهلمین جشنواره فیلم کوتاه در بخش انیمیشن میزبان هنرمندان در این حیطه است در این فرصت تلاش کردیم تا بخشی از چالش‌هایی که هنرمندان این رشته تجربه کرده‌اند را هم به گفت و گو بنشینیم در ادامه گفتگوی خبرنگار صبا با دو نفر از راه یافتگان به این جشنواره را می‌خوانید.

آزاد معروفی، کارگردان انیمیشن دژکاک

کرکسی از فارسی باستان

چگونه وارد انیمیشن شدید؟

حقیقتش اگر بگویم که از کودکی انیمیشن می‌دیدم و دوست داشتم اغراق نکرده‌ام. شروع فعالیت هنریم هم فقط به واسطه انیمیشن بود، بعدش نقاشی خواندم فقط برای اینکه رنگ را بهتر بشناسم و طراحی ام قوی‌تر شود و ادامه تحصیلم در مقطع ارشد هم در رشته انیمیشن بود.

دژکاک به چه معناست و به چه موضوعی می‌پردازد؟

این اسمم در واقع کلمه‌ای به فارسی پهلوی باستان است و به معنی کرکس. این اثر یک برخورد انتقادی نسبت به جوامع مردسالار یا ایدئولوژیک دارد، نقدی به این جوامع و تلنگری به آنهاست و اینکه چگونه همه چیز یک جامعه را می‌ربایند و از بین می‌برند. شروع ایده برای من با دیدن یک سری عکس‌هایی که بعد از فروپاشی حکومت صدام در عراق بیرون آمد و به موضوع کودکانی که زنده به گور شده بودند و یا نسل کشی که توسط صدام شکل گرفته بود می‌پرداخت. آن عکس‌ها برای پرداخت به این ایده تلنگری به من زد همینطور اتفاقات و مسائلی که در جامعه خودمان وجود دارد در شکل‌گیری ایده بی‌تأثیر نبود. من این ایده را در سال ۹۴ آغاز کردم و تقریباً سال ۱۴۰۰ به اتمام رسید.

در مورد پروسه تولید و اکپیی که با آنها کار کردید بگویید.

این کار پایان نامه دانشجویی من بود به این علت هم بیشتر کارهایش را خودم انجام دادم. تکنیک کار تودی پپیست و پس از اینکه فیلم‌نامه‌اش نوشته و استوری بورذ زده شد رفتم سراغ کانسپت‌هایش و کانسپت و بک گراند کار کاملاً دستی کار شد و طراحی روی کاغذ است که خودش حدود یک سال طول کشید. من به همراه همسرم زهرا ابراهیمی که نقاشی خوانده‌اند کار طراحی‌های بکگراند که با دست بود را انجام دادیم بعد عکاسی و در فتوشاپ لایه‌بندی کردیم. مرحله انیمیت را هم یکی از دوستان به نام آقای میر سعید الوندی بر عهده داشتند. ما با خانم الماسی و خانم موسوی در بخش کامپوزیت و با آقای پیامی در حوزه موسیقی همکاری داشتیم.

رویکرد جشنواره فیلم کوتاه را نسبت به انیمیشن